

Neix <www.e-criteri.cat>

AGNÈS TODA I BONET

La força d'internet és enorme i s'aprofita per a incidir en molts àmbits. Ara, des de <e-criteri.cat> també s'utilitza per a reforçar el catalanisme, combatent l'autoodi i impulsant l'autocentrament, terme que, com ells mateixos defineixen, es basa a «fomentar que els catalans ens vegem des d'una perspectiva pròpia», o sigui en el fet d'incidir en les nostres pròpies accions i reaccions davant la situació actual dels nostres Països Catalans i davant els innombrables atacs i greuges que aquests pateixen constantment.

La voluntat és clara: ajudar a marcar els passos que ens calgui seguir per a avançar decididament com a país que aspira a la seva normalitat, sempre basant-se en la societat civil, que és qui ha de fer seu el discurs i respondre a les propostes que se li plantegen.

L'equip Criteri ens situa davant l'última de les demandes catalanes, en relació a les contínues traves que ens són posades pel camí a fi que ensopeguem –i, si és possible, perquè no ens tornem a aixecar–. Així, Criteri fa moure ressorts, per exemple, perquè s'aconsegueixi que l'aeroport de Barcelona sigui intercontinental o perquè TV3 es pugui veure al País Valencià; i, a més, ens ofereix la possibilitat de plantar-hi cara d'alguna manera o altra amb campanyes d'enviament massiu de correus electrònics, perquè les nostres demandes siguin preses seriosament i hom s'adoni que «som més del que ells voldrien i del que diuen que som»; altres vegades es tracta senzillament d'animar-nos a sumar-nos a alguna proposta que ens llancen, la qual ens indueix a manifestar o a viure la nostra catalanitat d'una manera més satisfactòria i ferma alhora. Aquest és l'apartat «Ull viu!».

Altres apartats que conformen aquesta web són «Talaia», amb articles d'opinió, molt sovint sobre sociolingüística; «Mirades», amb articles cen-

trats en algun personatge destacat de la cultura catalana; «Periscopi», on se'ns marquen uns reptes indispensables per a assolir la normalitat del nostre país: el reforçament social, la unitat, la independència i el redisseny del discurs –molt sovint bastit sobre l'estratègia marcada per les forces opressores, a causa del seu poder d'influència–. Finalment hi ha replantejada la realitat que tenim actualment, i es procura d'aconseguir que la nostra acció sigui realment vàlida i exitosa a través dels apartats «Fent l'ullet», que inclou tests per a comprovar la catalanitat i l'autoodi de cadascú, i el «Top 5», amb cinc candidats destacats per la seva catalanitat i uns altres cinc caracteritzats per la seva manca d'implicació en la construcció nacional. I encara hi ha un enllaç a jocs interessants que podem trobar en la xarxa.

També hi ha l'apartat «Clips», destinat a produccions audiovisuals de complexitat mínima però atractives, impactants i interessants, sobretot, per l'autopromoció o pel llançament d'algunes de les seves propostes; «L'aparador», on hi ha l'enllaç o la referència d'algunes notícies interessants sobre la força de la cultura catalana, i l'apartat titulat amb el mateix terme que ells fan servir en la introducció: «Autocentrament», que inclou la definició

d'aquest terme i enllaços o referències a articles i a publicacions interessants i sobre tot allò que tingui relació amb *autocentrament*.

A més, Criteri ens ofereix la possibilitat de subscriure-nos-hi i de rebre un butlletí d'informació setmanal en la bústia de correu electrònic, com també de rebre les novetats en format RSS (Really Simple Syndication) i de col·laborar en el seu projecte, escampant així, pel món virtual, llurs propostes. Aquest és el seu autèntic objectiu i, per tant, on està la força del projecte; per això, sempre es té la possibilitat d'enviar per correu electrònic qualsevol dels continguts.

Com a curiositat, es pot disposar d'una petita gamma de colors per a canviar el color de fons de la pantalla.

L'equip Criteri pretén, doncs, d'aconseguir una normalitat dels Països Catalans, basada en la força del món de les noves tecnologies, ja sigui com a força de comunicació o com a força de pressió. Es tracta d'una defensa desacomplexada i decidida de la construcció nacional des de la unió de les forces de la societat civil, ja que els polítics demostren que no són capaços de fer-ho. Es tracta, per tant, de tot un repte que pot donar molt de si, perquè les propostes són fàcils i engrescadores. ◆